

SØLIEUTENANT-SELKABET

København, d. 12. November 1941.

Til
Chefen for Inspektions-skibet "Ingolf"

Vedlagt tilstilles 1 Eksemplar af Foredrag afholdt i Sølieutenant-Selskabet den 4/11 1941: Viceadmiral R. H. Vedel: Siværnet i det farlebne Aar. *)
til Cirkulation blandt de med Skibet udkommanderede Søofficerer, der er Medlemmer af Selskabet.

Foredraget bedes ved Chefens Foranstaltning videresendt til Chefen for Inspektions-skibet "Landsdal" eller retourneret inden 14 Dage fra Modtagelsesdatoen.

For Formanden
Chr. Kieler
~~Formand~~
Selskabets Sekretær.

*) Foredraget er fortroligt.

Viaunders til
Chefen for "Landsdal"
Ingolf d. 21/11 1941
Puccini-Hansen

Kieler

Filippen

Soleutenant - Selskabet

efter med Cirkulation i

Ylands Falk

Walden

Walden og

Walden

Ylands Falk, den 2. Decbr 1941

H. Høj

F. Høj

Chef for "Sølv", 11/12 41 Erik Jørgen

Chef for "Sølv" og 16/12. 41. H. Høj

Chef for "Sølv" 18. 12. 41. Brammer.

Et Cirkulation blandt Selskabets Medlemmer.

Sagen bedes om muligt returneres inden 1/1. 42.

Soleutenant - Selskabet, den 8/12. 1941.

Høj
Formand.

Vedlagt

Foredrag i

Søe-Lieutenant-Selskabet

4-11-1941.

Mine Herrer.

Paa Forsamlingsaarets første Foredragsmøde i Fjor havde jeg den Ære at meddele nogle Oplysninger og Bemærkninger om Søværnet under de daværende Forhold.

Men ogsaa i Aar har jeg ammodet vor højtærede Formand om at maatte lægge Beslag paa denne Aften til et Foredrag af noget lignende Art, hvortil jeg saa vil føje nogle enkelte særlige Bemærkninger.

Paa Søe-Lieutenant-Selskabets Meddelelse om Dagsordenen staar: Søværnet i det forløbne Aar, og jeg vil betragte det Aar som gaaende fra Efteraaret i Fjor og til nu.

Vore Forhold har paa en Maade i dette Aar ikke forandret sig væsentligt.

Efter at de forskellige Ting i Løbet af Sommeren 1940 havde fundet et vist Leje efter Besættelsen den 9. April, er der ikke sket væsentlige Ændringer i Søværnets Arbejdsvilkaar - men dog har vi maattet opleve den sørgelige Aflevering af vore 6 Torpedobaade. Det skete - som alle ved - med den allerkraftigste Protest fra Søværnskommandoens og Ministeriets Side; men Regeringen bestemte, at Baadene skulde afleveres, og derefter var det Søværnets tunge Pligt og Opgave at udføre dette.

Forinden var det dog ved Forhandlinger baade her og i Berlin bestemt, at Baadene skulde afleveres uden Ammunition, Kanoner, Torpedoer m.m.

Men alle, der var til Stede paa Søofficersskolen den 7. Februar ved Hans Majestæt Kongens Parol, vil aldrig glemme den Maade, paa hvilken Hans Majestæt den Dag ved sine Ord og sin Fremtræden støttede os og manede os til trods alt fortsat at holde Søværnets Traditioner højt.

Vi er stadig ude af Stand til at øve vort Personel rent taktisk militært, og det er for Søværnet den største Fare ved den nuværende Situation; vort egentlige Arbejde ligger stille. Det er et saare alvorligt Forhold, der ikke kan opvejes ved alt det andet Arbejde, der udøves, men Betydningen heraf maa paa den anden Side heller ikke undervurderes.

For det første har vi her Lejlighed til at yde en virkelig betydelig Indsats for vort Samfund, vi faar Lejlighed til at vise, at vi ikke giver op og til at understrege Marinens Betydning og Uundværlighed, og vi maa fortsat tage saadanne Opgaver op, hvorved vi kan støtte danske Interesser paa Søen.

For det andet tillader Forholdene os til en vis Grad at holde Skoleuddannelsen i Gang, og det aller- meste af Søværnets Personel er beskæftiget fuldtud, dels ved Udkommandoer, dels ved Uddannelsesarbejder af forskellig Art og dels ved de tekniske Institutioner m.v.

Og jeg anser det for at være af væsentlig Betydning, at Personellet af alle Kategorier er saa godt som fuldt optaget af Arbejde,

Som Forholdene er i disse Aar, gælder det først og fremmest om at komme gennem denne Tid paa en saadan Maade, at der dels sker saa lidt Skade som muligt, dels saaledes, at vi paa ethvert Tidspunkt er rede til at bygge op igen.

For det maa staa os klart, at Søværnet - hvor meget der end gøres for at holde Personellet i Gang og Materiellet i Orden - ikke ustraffet kan lade den militære Opøvelse ligge i længere Tid.

Og hver enkelt maa her gøre sit til, at Følgerne af denne Periode ikke bliver ugunstigere end ubetinget nødvendigt.

Men til Søværnet hører baade Personel og Materiel, og Skibe og Luftfartøjer har vi ikke mange af.

Gennem en Menneskealders politiske Uforstand over for Landets Forsvar er Flaaden efterhaanden blevet

reduceret, saaledes at Enhedernes Antal er langt under det Minimum, der er nødvendigt, for at Flaaden med rimelig Udsigt til Resultat skal kunne løse de Opgaver, der fornuftigvis maa kunne stilles til den.

Men ikke alene Antallet, ogsaa Kvaliteten er ikke tilfredsstillende; bortset fra nogle af Undervandsbaadene og Mineskibene er vort Skibsmateriel forældet og en Del endog uden egentlig krigsmæssig Værdi.

Men en tilsvarende Materielstatus har vi haft før i vor Historie. Jeg tænker paa Aarene efter 1807, da hele vor Flaade var røvet. Forholdene for Landet var ganske vist den Gang anderledes end nu, men visse Paralleller kan dog trækkes.

Selv om 1807 er det haardeste Slag, der nogensinde har ramt vor Flaade, forstod Flaadens Officerer og Mandskab dog den Gang at føre Aanden fra 1801 videre.

Lad ikke den 9. April have taget saa haardt paa os, at vi ikke bliver i Stand til at bygge op igen, saasnart Forholdene tillader det.

Kontinuiteten og de gode Traditioner er det Personnellets Opgave at bevare gennem en vanskelig Tid. Det er gjort før, og jeg ved, at det vil kunne gøres igen.

Jeg skal nu gaa over til at omtale noget af det forskellige Arbejde, der inden for Søværnet har været i Gang i det forløbne Aar. Alt kan ikke tages med, men jeg vil give en Oversigt over en Del deraf.

Det jeg lægger mest Vægt paa, er, at det har været muligt at holde de væsentligste Skoler i Gang baade i Land men ogsaa paa Søen.

Søofficersskolens Elever har saaledes været udkommanderet med "Ingolf" og "Hvidbjørnen" og Torpedobaadene "Hvalrossen", "Narhvalen" og "Havkatten" samt Kutterne "Thyra" og "Svanen".

Den Uddannelse, Kadetterne har faaet, kan ikke

siges at være daarlig. Fag som Signalering, Fartøjsøvelse, Manøvrering og Haandvaabenskydning er fuldt tilgodeset. Derimod kan Øvelse i praktisk Navigation næppe gives dem tilfredsstillende paa Grund af den ringe Sejlad, og heller ikke Artilleriskydning, og da navnlig A.L.Skydning, kan under de nuværende Forhold drives, som man kunde ønske.

En meget væsentlig Mangel er det, at Kadetterne ikke faar den Opmuntring og Oplevelse, det er at komme til fremmede Havne; det er jo ikke alene en Fornøjelse men giver ogsaa en Udvikling og Horisont, som det vil være betænkeligt at undvære flere Aar i Træk.

Reservekadetterne, hvoraf der blev antaget 35 i Foraaret, er ude med "Islands Falk" og 3 Torpedobaade, og Math-Eleverne har været ude med "Ingolf" forrige Vinter og med "Islands Falk", "Lossen" og Torpedobaade, med "Niels Iuel" i Sommer, og et Hold er nu ude med "Ingolf" igen.

Der har været afholdt Eksercerskoler baade i Foraaret og nu i Efteraaret, ialt for ca. 2200 Værnepligtige, dels som sædvanligt ombord i "Fyen" og dels paa Middelgrundsfortet.

Da det viste sig muligt, baade af økonomiske Grunde og med Hensyn til Befalingsmandsantallet at forlænge Eksercerskolerne, blev Bestemmelse herom truffet forrige Vinter, og Eksercerskolerne varer nu ialt 2 Maaneder, en Foranstaltning, der er af den allerstørste Betydning for vort værnepligtige Personel.

Kystdefensionen har haft sine Befalingsmandsskoler, og ved Flyvevæsenet har Flyverskolens Mekanikerklasse været i Gang ligesom forskellige andre mindre Kursus.

Ved Forhandlinger med de tyske Marinemyndigheder lykkedes det i Sommer at faa 3 Undervandsbaade ud paa et Øvelsestogt paa Mariagerfjord, og for Tiden er 2 Undervandsbaade paa Isefjorden for senere at gaa til Mariagerfjord.

Det er ikke mange Øvelser, der kan holdes disse Steder, men jeg er dog glad for, at det lykkedes at faa disse Baade ud; det er væsentlig bedre end at ligge stille inde paa Holmen.

Foruden Skoleskibene har i Aarets Løb ogsaa en hel Del andre Skibe været udrustet og under Kommando. Dette gælder især Minestrygningstjenesten og Kystbevogtningen.

Fra i Fjor Sommer, da Minestrygningsarbejdet begyndte, har det støt og roligt udviklet sig til nu at give Arbejde for en væsentlig Del af vort Personel og til at være en Indsats til Gavn for vor Skibsfart, som baade fra Statsbanerne og de private Rederiers Side i høj Grad anerkendes.

Jeg vil her nævne den meget store Andel, som Søminevæsenet har i Beregninger og Konstruktioner af vort magnetiske Strygemateriel.

Uden den Dygtighed og Energi, hvormed der i denne Sag har været arbejdet fra Søminevæsenets Side, havde det sikkert været meget vanskeligt for Marinen at løse denne Opgave.

Som bekendt stryges de magnetiske Miner nu med store Magneter, der slæbes efter et Minestrygningsfartøj; vi har 3 Størrelser af disse Magneter, 6 m lange, 12 m og 24 m, og for Tiden raader vi over 6 Stk. 6 m, 12 Stk. 12 m og 3 Stk. 24 m. Yderligere 4 Stk. 24 m og 5 Stk. 12 m er under Bygning eller beordret bygget.

De 24 m Magneter slæbes ^{dels} af M-Baadene, dels af "Skagerrak", de 12 m af en M-Baad samt P-Kuttere og M.S. Baade og de 6 m af en P-Kutter.

Minestrygningstjenesten er nu ordnet saaledes, at der forskellige Steder i vore Farvande er stationeret Minestrygningsfartøjer.

Naar der haves Mistanke om, at magnetiske Miner er nedkastet, sendes Minestrygningsfartøjet ud og

stryger et vist Antal Gange. For Færge-Overfarten i Store Balt gælder særlige Regler af Hensyn til det store Ansvar overfor de ofte urimelig overfyldte Færger.

Det kunde være ønskeligt at gaa ind for en regelmæssig kontinuerlig Strygning; derved vilde skabes endnu større Sikkerhed, men Oliespørgsmaalet er trods alt saa vanskeligt, at det i hvert Tilfælde ikke indtil nu har været gennemført. Ialt er der opstrøget 7 magnetiske Miner. (Om Observationstjeneste, Kystudkigsvæsenet).

Foruden den - om jeg saa maa sige offensive Sikring ved Strygning - søges ^{Koffardi} Skibene ogsaa stadig sikrede ved et strømførende Kabel, og efterhaanden er saa godt som alle danske Skibe nu sikrede paa denne Maade.

Imidlertid synes nu Erfaringerne og endvidere teoretiske Overvejelser at tyde paa, at man kan opnaa en endnu bedre Sikring ved at afmagnetisere Skibene, og Anlæg hertil findes i Tyskland og bl.a. i Rotterdam.

Fra Søværnets Side er der taget Initiativ til at faa et lignende Anlæg udbygget her i Landet, dog af en noget anden Konstruktion, og der er nedsat et Udvalg med Chefen for Marinestaben som Formand og med Repræsentanter for Rederikredse og Handelsministeriet samt selvfølgelig for Søminevæsenet med den Opgave snarest at faa et saadant Anlæg bygget her i Københavns Havn samtidig med, at et mindre Anlæg tænkes indrettet i Flaadens Leje.

Men hvor meget man nu end søger at sikre Skibsfarten baade ved Minestrygning og ved Kabler og Afmagnetisering er det dog - for at skabe endnu større Sikkerhed - nødvendigt, at Skibene i saa høj Grad som muligt følger ganske bestemte Ruter.

Minestrygningen kan selvsagt ikke foretages overalt i vore Farvande, og de andre Sikringsmidler er nok gode, men selvfølgelig ikke 100 %.

Derfor er der i alle danske Farvande indført delvis afmærkede Tvangsruter, som Skibene skal følge,

naar deres Arbejde ikke forhindrer det.

Her har Fyr-og Vagervæsenet haft et stort og omfattende Arbejde, og man maa - ogsaa i denne Henseende - meget haabe, at Vinteren ikke bliver som de 2 sidste, saa hele denne udstrakte Afmærkning bliver taget af Isen. Kæder og andet Materiel er jo næsten ikke til at faa.

Her Lysbillde
og Bemærkning
om Minestryg-
ningens Forde-
melle mellem dansk
og tysk.

Tvangsruterne skal som nævnt følges, og ogsaa andre Forhold kan muligen medføre, at der maa træffes særlige Bestemmelser for Sejladsen i vore Farvande. Der bliver derfor i Marinestaben udarbejdet Sejlanvisninger, og i Samarbejde med Handelsministeriets Søfartskontor er Udleveringen af disse i en hel Del Havne organiseret.

Til Uskadeliggørelse af drivende Miner - særlig de, der driver ind paa Stranden - er der udstationeret ialt 11 Minehold, nemlig i Esbjerg, Ringkøbing, Thisted, Lemvig, Hirtshals og Skagen samt Rødbyhavn, Marstal og paa Bornholm. Foruden kan der fra Søminevæsenet udsendes Hold, naar det er paakrævet.

Ialt er der til Dato af danske Minehold siden 1'September 1939 uskadeliggjort ca. 1100 Miner og ca. 2000 Sprængbøjer.

Denne Mineuskadeliggørelsestjeneste er for en Del underlagt de sømilitære Distriktschefer. Saadanne findes i Skagen, Esbjerg, Svendborg og Rønne.

Medens jeg er ved Minerne, skal jeg nævne, at der har været en Minestrygningsforsøgsgruppe udrustet bestaaende af Minefartøjet "Laaland" og 3 M.S.-Baade. De har i Farvandet Syd for Fyen holdt en Del Forsøg med Minestrygnings-og Minerydningsgrej.

Iøvrigt har "Lindormen" været udrustet forrige

Efteraar og i Foraaret.

Søværnets Kystbevogtning har været holdt i Gang med 4 a 5 Bevogtningsfartøjer og 14 Kuttere. De overvaager nu Strækningen fra lidt Vest for Isefjorden og til Gedser. Den foregaar i nærmeste Samarbejde med Rigspolitiet.

Opmaalings-skibene "Hejmdal" og "Freja" har i Sommer udført Opmaalingsarbejder i Store Bælt samt opmaalt Skydebanen for den nye Torpedostation ved Kongsøre paa Isefjorden.

Søtransportvæsenet har gennem hele Aaret haft nok at gøre med at antage og syne de forskellige Fiskekuttere, som vi anvender til Minestrygning, Observations-tjeneste, Kystbevogtning m.m.

Ialt har Søværnet for Øjeblikket 56 lejede Fiskekuttere.

Af Kystdefensionens Forter er for Tiden Flakfort og Dragørfort besat af den tyske Værnemagt.

De andre Forter har vi selv Dispositionsret over, og som tidligere nævnt har forskellige Skoler været henlagt til Kystdefensionen, dels Kystdefensionens egne Skoler, men ogsaa almindelige Eksercerskoler.

Men ogsaa Kystdefensionen er meget bunden i sin Personelluddannelse, da de Skydninger, der kan afholdes, er meget begrænsede.

Flyvevæsenet er dog den af vore Institutioner, der ligger mest stille; der har været søgt paa forskellig Maade at opnaa Muligheder for at øve Personellet, men endnu er det ikke lykkedes; kun de tidligere omtalte Skoler og Kursus har kunnet holdes i Gang.

Paa Flaadestationen er i Aarets Løb de passive Luftværnsforanstaltninger udvidet og bragt i Orden; der er nu Beskyttelsesrum til ialt ca. 4200 Mand inden for Holmens Omraade; endvidere er der udført forskellige Planerings-og Istandsættelsesarbejder.

Bevogtningen af Flaadestationen er gjort mere effektiv, og der er nu indført Legitimationskort for alt Personel, der har Arbejde og Tjeneste inden for Holmens Omraade.

Orlogsværftet har i Aarets Løb været beskæftiget med Bygningen af Minefartøjerne "Lougen" og "Laa-land", der blev afleveret henholdsvis den 30. Juni og den 26. Juli og som har vist sig som udmærkede Afløsere for de gamle "Kvintus" og "Sixtus", som dog har faaet nye Motorer og saaledes ogsaa skulde kunne holde en Del Aar endnu.

Under Forhold som de nuværende bør det gamle Skibsmateriel ikke kasseres.

Endvidere er der paa Orlogsværftet under Bygning 3 nye Minestrygere af samme Type som de 3 "Søbjørnen"-Baade; de ventes færdige i Løbet af Sommeren og Efteraaret 1942.

"Nymfen" og "Najaden" og de 6 Erstatningsbaade for "Dragen"-Typen har ogsaa givet Orlogsværftet meget Arbejde, ikke mindst med Hensyn til Fremskaffelsen af Materialer, der som alle ved, er meget vanskeligt for Tiden.

Fra tysk Side er der - som ogsaa bekendt - givet Udførselstilladelse til Materialerne til de 6 Torpedobaade, og det er ogsaa min Overbevisning, at vi faar dem, men uden Forhandlinger og Vanskeligheder gaar det ikke.

Disse 6 Baade er jo ikke i enhver Hensende et militært Ønskemaal, men et Udtryk for Viljen til stadig og paa hurtigste Maade at føre Søværnet videre.

Det er næppe muligt paa nuværende Tidspunkt

at sige noget bestemt om, naar disse 8 Enheder vil kunne være færdige.

Under Søminevæsenet har Søminestationen i Bramsnæs vig været dreven i 4 Maaneder, og Arbejderne paa den nye Torpedostation ved Kongsøre er paabegyndt - Trængsel paa Isefjorden.

Saa vel Søminevæsenet som Søartilleriets Værksteder har været normalt beskæftiget. Ved Søartilleriet er det særligt Forfærdigelse af Ammunition og Bygning af 20 mm Affutager til vore Nybygninger som 10 cm Affutager til "Nymfen" og "Najaden" og 75 mm Affutager til de 3 nye Minestrygere, der har givet Arbejde.

Det vil være naturligt at sige et Par enkelte Ord om Søværnets Budget. I indeværende Finansaar raader vi over 16,3 Millioner ordinært og 7,1 Millioner extraordinært.

Medens det ordinære Budget er ligesaa stramt, som det plejer at være, synes de ekstraordinære Bevillinger at slaa nogenlunde godt til; men de er selvsagt bundet til Udgifter til ekstraordinære Foranstaltninger, saasom Minestrygning, Kystudkigsvæsen, Leje af Kuttere m.m.

Næste Finansaars Budget skal jeg ikke komme nærmere ind paa, kun nævne, at man naturligvis ogsaa der har søgt en meget betydelig ekstraordinær Bevilling, ligesom jeg meget haaber, at Ønskerne paa § 26 maa kunne gennemføres; her er flere vigtige Ting, bl.a. en Math-Elev-Kaserne, som vi haardt trænger til.

Forholdet til den tyske Værnemagt er ikke undergaaet væsentlige Forandringer. Om adskillige Ting er vi stadig nødt til at forhandle med de tyske sømilitære Myndigheder, og de daglige Forhandlinger gaar paa en rolig og saglig Maade.

Men da Marineministeriet foruden vore egne Forhold, herunder alt vedrørende Fyr og Afmærkning, ogsaa varetager den Del af Søfartskontorets Forbindelse,

der vedrører Skibsfartens navigatoriske Forhold og ligeledes en hel Del for Statsbanerne og Fiskeriet er det et Arbejde, der giver en meget omfattende Forbindelses-tjeneste.

Jeg skal nævne nogle Eksempler fra Forhandlingsreferaterne.

1. Pag. 46-47.

Om Udlægning og Inddragning af Lystønder.

2. Pag. 142-143.

Om Olieleverancer til Minestrygning m.m.

3. Pag. 219.

Sejlanvisninger.

4. Pag. 231-232.

Sejlanvisninger.

5. -----

6. -----

Inden jeg gaar over til Afslutningen vil jeg nævne et Par Ord om det Arbejde, der har faaet Navnet "Folk og Værn".

Tanken om en nærmere Forbindelse mellem Befolkningen og Værnene fremkom for omtrent et Aars Tid siden, vist med nuværende Generalløjtnant Gørtz som Primus motor.

Fra Søværnets Side deltog Kommandørkaptajn Hammerich i de indledende Møder, og hurtigt voksede Tanken sig stor, saaledes at man begyndte paa Arbejdet i Januar i Aar med nogle Møder mellem Befalingsmænd fra begge Værn og Repræsentanter for forskellige Samfundsgrupper.

Sagen slog godt an næsten alle Steder; men som naturligt var, skulde nogle af os have lidt Tid

til at tage endelig Stilling til Spørgsmaalet. Det var en Sag, der ubetinget syntes god, men som meget kom an paa, paa hvilken Maade den blev ført ud i Livet, især vilde det være betænkeligt hvis den havde nogen politisk Tendens eller særlig søgte bestemte politiske Partier.

Udviklingen har imidlertid vist, at denne Sag ikke alene er fuldstændig rigtig, men ogsaa har Mulighed for at virke til positiv Gavn for vort Land, idet man prøver paa fra den ene Side at kunne se bort fra tidligere Tiders Mistro til Værnenes Befalingsmænd og paa den anden Side ogsaa søger at give disse mere Forstaaelse af de forskellige Befolkningsgruppers Særegenhed og Tænkemaade.

Med indeværende Maaned har der været afholdt eller er planlagt ca. 300 Foredragsaftener for de mest forskellige Tilhørerkredse.

Som Forholdene ligger, er det hovedsagelig Hærens Befalingsmænd, der kan deltage i dette Arbejde. Inden for Søværnet er der saa megen egentlig Tjeneste at passe, og vort Personel er i Forvejen saa faatalligt; men det er mit Ønske, at vi er med her i saa stor Udstrækning som muligt - det er ogsaa en Maade at gavne Marinen paa og manifestere dens Eksistens.

I Begyndelsen af mit Foredrag var jeg inde paa, at vi, der nu udgør Marinens Personel, ikke alene har den Pligt og den Opgave at føre vore gode Traditioner videre - det gælder til alle Tider - men ogsaa at arbejde paa, at denne sørgelige og trykkende Tid ikke kommer til at sætte os for langt ned. Jeg kan udtrykke det saadan, at det er vor Opgave at bygge Bro over den Kløft, der er mellem Fortiden før 9. April og til vi atter kan bygge Søværnet op.

Men hvordan opnaas det bedst ?

Der er saa ofte her i Selskabet talt om Enig-

hed og Sammenhold - saa meget, at man maaske til Tider syntes, det kunde være vel meget af det gode.

Men det er nu rigtigt nok, naar man definerer Begrebet Enighed paa rette Maade.

Ingen kan forlange, at saa mange - dog gennemgaaende vel uddannede og sundt og selvstændigt tænkende Mennesker som vi er, skal kunne være enige i alle baade saglige og andre Spørgsmaal.

En sund, frisk og fordragelig Diskussion er kun god og Tegn paa, at der er Liv i os.

Men udadtil er det godt, naar en Uenighed ogsaa om saglige Spørgsmaal ikke viser sig for meget; snart maa den ene, snart den anden resignere her for ikke at skade Helheden.

Men Begrebet Enighed og hvad dermed er beslægtet, gaar for mig langt dybere end blot Tanken om saglige og tjenstlige Forhold.

Grundlaget er først og fremmest, at enhver med Flid og Samvittighedsfuldhed passer sit Arbejde - og dernæst ogsaa lader andre gøre det samme uden at tillægge dem andre Motiver end de rent saglige.

Der skal og bør være ikke alene inden for Søofficererne men ogsaa mellem de forskellige Personelgrupper og ikke mindst mellem Søværnets forskellige Myndigheder et ærligt og fordrageligt Samarbejde.

Der var i Fjor her i Selskabet et - maaske lidt dristigt - med udmærket Indlæg, der netop bl.a. omhandlede disse Spørgsmaal, og det medførte en Diskussion, som man kun kunde hilse med Glæde paa Grund af den Aand og Tone, der i det store og hele bar den.

Der er ingen Tvivl om, at Søværnets Personel har gode Muligheder for at løse baade den Opgave, der ligger for nu: at bidrage til, at vi paa en rolig og værdig Maade kommer gennem denne Tid, og ogsaa for at løse den senere Opgave: igen at bygge vort Forsvar op, men indtil da er det vor vigtigste Opgave og ufravige-

lige Pligt at holde sammen og bevare Ro, Besindighed og Disciplin under alle Forhold, der maatte indtræde.

Vi ved ikke, hvordan Afslutningen paa denne Krig bliver; men vi maa stadig gøre alt for at være klar til - hvornaar det maatte være - at sætte ind paa Løsningen af de Opgaver, som Kongen og Regeringen maatte stille til os.